

ગુજરાતી ગાયન-માળા.

૧૪૭૮૪

167

ગાયન-માળા
ગુજરાતી ગાયન-માળા
ગાયન-માળા
ગાયન-માળા

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૪૭૯૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૭૯૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ગુજરાતી ગાપબમાળા

વિષય ૬ - ૧ - ૨ - ૧૨,

ગુજરાતી ધ્યનમાળા.

સંસાર સાગર— (ગઝલ)

રસીલાં દૃઢવના કેણ્ણે કરે ના બરેંસા,
છે બળતા અંગાર સમાં એ બાળી જશે.—
પુષ્પો સુંવાળાં માની પ્રીતે સાચવશે તો ચે;
કારમા ઠંબ તમને માફી જશે.....

લોખાં પ્રવાસી મનોરથ લેલાં;
જગતના પંથ બાપુ ! કાંટા ભરેલા,
કૂલોનાં ખીછાનાં માની ભરમે ના બૂલતાં.
પાસે જશે તો ઝેરી નાજો હશે.—

સંસાર સાગર— (ગઝલ)

જીવ બાળીને જીવાશે ક્યાં સુધી ?
આજ દિલડાંની છુપાશે ક્યાં સુધી ?—
જીવરને પૂછી જીવો તો એ કહે,
કે જીવની વ્યર્થ જશે ક્યાં સુધી ?—
કામનો અગ્નિ જુઝાવા આંખથી
આંસુઓ ઢાળી શકાશે ક્યાં સુધી ?—
છે પીયૂષ પાસે છતાં સંકોચમાં,
સાવ તરક્યાં રહી શકાશે ક્યાં સુધી ?—

શુકદેવજી—

(શુકદેવજી અને ગંગામૈયાનો સંવાદ.)

—મ્હારે જન્મ નથી લેવો.

ઓ જમના મૈયા, મારે જન્મ નથી લેવો.

હું તો જન્મ જોગી એવો.

ઓ જમના મૈયા, મારે જન્મ નથી લેવો.

—આતે તમારો જોગ કેવો ?

જન્મ જોગી, આતે તમારો જોગ કેવો ?

—અણય કવચ, તને આપું હો બહાલારે.

ના હોય ટાઢ કે પરસેવો— જન્મ જોગી.

—ઘેરવાની બાધા મ્હારે, ઓઢવાની બાધારે;

અમે ધર્યો છે જોગ એવો— ઓ જમના.

—અણય પાત્ર હું, આપું છું બહાલારે,

જમો મીઠાઈ ને મેવો— જન્મ જોગી.

—ખાવાની બાધા મ્હારે, પીવાની બાધારે;

મેં તો કયો છે નીમ એવો— ઓ ગંગામૈયા.

—વેઢ મારેતું જ્ઞાન, પામ્યો તું બહાલારે;

શ્રુતિ સ્મૃતિનો સાર લેવો— જન્મ જોગી.

—શ્રુતિ ને સ્મૃતિ મ્હારે નામ હરિનું, રે,

હું તો જન્મ જોગી એવો— સરસ્વતિ મૈયા.

રનેહ-મુધા— રનેહનાં (મધમધતાં કુલ)
 લ્યો મીઠાંને મધમધતાં પુલ.
 કહો મૂલ.

મુલ એનાં અણમૂલ,
 માફં જીવજી ધન કુલ.....લ્યો.
 પરીમલ પ્રીતમ પ્યારનો શાચી જીવજી લહાણ
 પ્રેમકાજ કુરખાન છે, તનધન જીવજી પ્રાણ
 સુખ સુખીમાં અતુલ પ્રેમ માંહી વસુલ
 કુદરતનો ન્યાય— (કેમીક)

(બાલી અને દીયરજીનો સંવાદ)

મન માફં મુઝાયે રે દીયરજી કેમ કરવું ?
 દિલ માફં ગલરાયે રે દીયરજી કેમ કરવું ?
 પતિ તમારો આવે ત્યારે ઘરમાં જઈ રીસાજોરે,
 ચુંબન માગે ઝહાલી કહીને તોયે નવ મનાશેરે,
 બાલીજી એમ કરવું.

ક્યારે જાયે ને ક્યાં જાયે એ કાંઈ નવ જાણું રે,
 પૂછવા જાઉં હું જો કાંઈ ડાળા એના બાણું રે,
 દીયરજી કેમ કરવું.

તાણું મારી બારણે બેસો ઘડી એક થાજે ખોટી રે,
 ચંડીકાનું રૂપ ધરીને ચમકાવો પછી સોટી રે,
 બાલીજી એમ કરવું.

વસંત વીણા— નવી વહુ. (મનડાના ઢેડ)

મને સાડીઓ અપાવો સારી, હું તો મુંબઈ આવું....

મને પોલકાં અપાવો બારી, હું તો મુંબઈ આવું....

આહુ ચટકાથી—મંદાહું મટકાથી.

તમે મને મુંબઈની વહાલમા માયા લગાડી....

માયા લગાડી મને માયા લગાડી—મારા મનડાના મોર

તમે માયા લગાડી

સાખીન—જઈએ આપણુ સાથમાં એ તો બાણે ઠીક....

પણ પાછા રીસાવ તો જીવતર યાશે ધીક....મને.

અપહરણ પટ્ટી—

આપ પાપઠવાડીમાં પધારજો દહેરીલાલ,

મંદીરની સામે મકાન છે, નીચે ઢેશી દારૂની દુકાન છે.

રંગરંગીલા ચાલ મારી પડોસમાં તુલસી દયારાનું નિશાન છે ?

જાનમાં ! તુલસીના ગાંઠનું નિશાન છે—દહેરીલાલ.

અખંડ અને અલંગ આજ સાંજ પહેલા પધારજો,

હડતાળવાળાનું તોફાન છે, જ્યાં હડતાળવાળાનું તોફાન છે—દહે

જેમમ ભરેલું કામ પુરી પંચાત છે, ધાસ્તી છે ! આફતમાં

જન છે, મારા બાપ ધાસ્તી છે—દહેરીલાલ.

શુકદેવજી—

મુખ દુઃખ મનનાં કારણ સજની,

મન પર સૌ આધાર;

જેનું મન જેથી માન્યું, તેમાં સુખ તેને સાર....સુખ.

ચોગી છે ચોગે રાણ, (૨)

લોગી ઉપલોગે રાણ, (૨)

રાણ વનવાસી વન મોઝાર

સજની રાણ વનવાસી વન મોઝાર.... સજની.

ઠહેલે ઘરખારી રાણ, (૨)

મ્હેલે ઘરખારી રાણ, (૨)

રાણ જેનો જેવો અધીકાર;

સજની રાણ જેનો જેવો અધીકાર;.... સજની.

માલવ પતિ—રાગ ગઝલ કવાલી.

એક સરખા દિવસ સુખના કેઠના બતા નથી;

એથીયું શાણા સાહ્યખીથી લેશ કુલાતા નથી:—

ભાગ્ય રૂઠે કે રીઝે એની તમા તેને નથી;

એજ શુરા જે મુશીબત જોઈ મુંઝાતા નથી:—

ખીલે તે કરમાય છે, સરભાય તે લોપાય;

જે ચઢે તે તે પડે એ નીચમ પલટાયા નથી:—

સત્ય પ્રકાશ— (સ્ત્રી કર્તવ્ય)

શિયળ, સદ્ધર્મનું પાલન, સદા શાન્તિ પતિ : સેવા

સહન શીલતા વિના બીના હૃદય ભંડાર સૂના છે—

સ્ત્રીયોચિત સદ્ગુણો વીણુ સહુ બણ્યાં પણ ન ગણ્યાં ગણવાં

વૃથા એ ભાર બણતરના, જીવત સંસ્કાર સૂના છે—

ખરી યોજા ન વસોથી ન સુંદરતા ન બૂધજી છે
 ખરા શણગાર સદ્ગુણના વિના શણગાર સૂના છે—
 મળે કે ના મળે પ્રીતિ, ટળે કે ના ટળે દુઃખડાં
 છતાં સીંધમં તજવાથી અરે અવતાર સૂના છે—

શુકદેવજી—

સુખીયા જન મનથી,
 સુખીયો સંસાર છેજી;
 દુઃખીયાને દુઃખ પરમાણે,
 દુઃખીયો બહેવાર છેજી;
 રોગીનું દુઃખ નિરોગી,
 ભુખતું નવ જાણે ભોગી;

અનુભવથી જાણે, કેવો સંસારે સાર છેજી.—સુખીયા.

માલવ પતિ—(રસના સાગર) ગજલ-કવાલી.

સ્નેહ વિના સંસાર સુનો છે સ્નેહ વિના સંસાર,
 સુના જેમ સુવાસ વિષુ કુલહાર.....સુનો છે.
 અંદ્ર ઉભાસે, પ્રિયતમ સાથે, રમ્યાં નહીં રસભાર રતિનાથે,
 તે જોડાંના જીવતર માથે ભવનો મિથ્યા ભાર,
 સુહ્યા વીણ પ્રિયતમના કરમા ડુખ્યા વિષુ રસના સાગરમા;
 ઉઘડ્યા વિષુ અંતરની કળીઓ ક્યાં સુરલી મળનાર.

સત્ય પ્રકાશ—

આજ હું તો પરણ્યા પિયુથી રીસાઈ

મને મોહનજી આવી મનાવશે

પાછળથી આવી એ પકડે પાલવડો;

હું કહીશ મોહનજી મુકોકો કેડલો;

બોલ મારી મીઠડી ! બોલને રસીકડી ! એવું કહીને બોલાવશે
બહાલમનાં નેન મારા ચિતડાંના ચોર મારા મીઠા કલાયમ ચોર
કહેશે જો કંઠ મને વગડાનું ઢોર

તોય હું કહીશ કાળજાની ઢોર ક્યારે આવશે.

માલવ પતિ— (ગાયન)

સાંભળ ખેંચી, છાની કહું એક વાત કહેતાં રીદ મુઝાતી !
અરધી ઉંઘે આજની વીતી રાત જોને આંખડી રાતી !
ચાંદલીયો જોઈ ચેટક જાગ્યું, વાયુની દહેરમાં કંઈ નવું લાગ્યું;
કુલ સૈયા જાણે ડંખવા લાગી, ઉરજાણે ઉત્પાત, જોને ધડકે છાતી
ઘેન ભરી આંખે કુંજમાં ગઈ ત્યાં કાંઈક મળ્યું એકાએક;
પાસે બોલાવી, હૈયે દબાવી, કૈં કૈં કીધું મન હરી લીધું,
આંખ ઉઘડીને જોઈ પછી ત્યાં જોયું થયું પ્રભાત
વાતો એ ન ભૂલાતી.

શુકદેવજી—

શ્રમા એજ ભુવણ શુરવીરનું,

શ્રમા ભુવણ છે શાશ્વાતનું;

દયા એજ ડહાપણનું ઘર છે,

હિંસા એજ દિવાનાનું....

....

—શુઓ.

વિદ્વાનોનું ભુવણ વાણી,

સાધુ લે સાધુતા જાણી;

કોય કમ' છે બહુ નઠારૂ
હોય રંક કે રાણાનું.....બુઝો,

સત્ય પ્રકાશ— (નયનના કાતીલ માર)

કહોજી કંઠ કામણુગારા આ શાં કામણુ કર્યો ?

કામણુ કર્યો, મનડાં મારાં હર્યા—કહોજી

કુમળાં કુમારાં દીલડાં છળથી એ છે અભણ્યાં;

ઘાવ કર્યો વીણુ કેવાં ઘાયલ કર્યા—કહોજી

કુમળાં તમારાં કાળજાં કાતીલ નયનના માર છે.

દીલભર તમારી આંખડી બેધારની તલ્વાર છે.

નારી નયનનો પુરૂષ પર જુદોજ કે અધિકાર છે.

ખીજે તો જીવન ઝેર ને રીઝે તો બેડા પાર છે.

ભાન ભૂલાવી આ શાં બહુ ભર્યાં—કહોજી

માલવ પતિ—રાગ-ગઝલ-કંવાલી

સરવર પાસે પણ ખ્યાસે નથી;

તૃપ્તિ રસ તરસ્યાંને ન કદી થાતી જાતી;

વીણુ દુઃખ અમે દુઃખીઆરાં, છે પાસ છતાં-પણુ ન્યારાં,

બહુ સુખથી એ દુઃખીઆરાં, શિર જોર છતાંય ખીઆરાં,

આંખલડી થાતી રાહ જોઈ રાતી,

એ વાંક વિરહનો વાર ન રહેવાતી—

અધીરતા આ અરે શાને ! નિરંતર એક અંતર છે;

ઘણાં યુમનો મધુકરને, સુમનમે એક મધુકર છે,

સાગરની ખ્યાસ ન ખ્યાલે યુગાતી;
રસનાં તો ચટકાંમાંજ મળ માતી:—

શુકદેવજી—

ભગા તારૂં ભાગ્ય ખુલ્યું;
તારૂં ભાગ્ય ખુલ્યું હવે ભલો જડ્યો છે ઉપાય.—ભગા.
આંખોની વચ્ચે નાક નડે તેથી,
પરભુ ન દેખાય....

આ નાક વચ્ચેથી જાય.
પછી ભગવાનનાં દર્શન થાય;
મારા જેવા હોને કરૂં તો પુછ્યાની ખો ભુટી જાય.—ભગા.
સ્તથ પ્રકાશ— (શરમનો ઢગલો)

લટકેથી ચાલ જરા ચટકેથી ચાલ;
ગામડાની ગોરી રસીલી રીસાળ !

મહમાતી ચાલ મારા મનડાની માળ !
કમર લયકાય જરા એટલું સંભાળ.

મંદગતિ હંસગતિ ગજગમની ચાલ;
લટકારા લાલ બળ્યું આ તે શું બહાલ—
આ વીલાયતની ખુટની એડી જાણે પગમાં નાખી ઘેડી
ગભરાશે ના માઇ લેડી પડશે તો લઈશું તેડી
કયાં સુધી તું રહીશ હવે આવી શરમાળ—

માયાના રંગ—

(કૌમીક)

પ્રેમ તણી પોથી મહીં થયો રજીસ્ટર ખ્યાર,
નરમ ગરમ બનતા રહો, સુખી રહો સંસાર.
વહેમ જતાં સુધયો સંસાર, હનીસુન કરીએ જઈ ગીરનાર,
એ લોહા એ ગાડી તૈયાર, એકંદર નંબર છે ચાર.
પ્રેમ તમારો રહે તાલ, રક્ષા કરજો જેતર પાળ,
હાથવર મળનો ભેઈ મેલ આ દિવાની થઈ.
તો નાનકડા ગાર્ડને આ એકસપ્રેસ મોહી,
મેદાન થયું સાફ આ ચારે બલાઓ ગઈ,
આભાર ખાના સાથ અમે રહીશું સુખે અહીં.

શુકદેવજી—

મોરલા મઠાવું, ચાંચ લહારી સોનાથી;
કેંક ટોકા કરીને, જોગીરાજને જગાડ,
જોગીરાજને જગાડ, વીરા માનું તારો પાડ.... મોરલા.
વર્ષાના વિલાસી, તપોવન વાસી,
કલાધર કલા તું તારી દેખાડ (ર)... ... મોરલા.

સત્ય પ્રકાશ—

(કાળજાની કેર)

કહેને અલી કાળજાની કેર ક્યાં ભીંજાઈને !
બહાલમના વચનોનાં તીરથી વીંધાઈને !
રસીલી શું તું રસીયાથી રમતાં રીસાઈને—
માળા શુંથી મલકાતી 'હું' દેવ રીઝવવા ભતી,

ત્યાં તારે તારની આંટી, પડતાં તુટી વચમાંથી
ચાળા એ છોડ અમે જાણી ચતુરાઈને;
મોહનને માનમાં મનાવતાં મુંઝાઈને—કાળજાં

માયાના રંગ— (રીસામણાં મનામણાં)

રીસામણાં મનામણાંના કેટલા છે ભાગ,
મને નાના નાવલીયા સમજાવ.
નાનકડી નાર તું છે પુરી પહોંચેલ,
મને નાનો જાણી ન બનાવ.
નાનીશી નાર હું તો કશું એ ન સમજું,
મને શીખવા જેવું કે શીખાવ.
હાથ કોમળ મુજ કંઠે લગાવ,
મને હૈયાને હીંચકે હીંચાવ.
નહીં એવું બોલીને સ્વરમાવ,
હું છું એકલડી કેંક તો લજાવ.
તું છે એકલડીને હું છું એકલડો,
બન્નેની બેલડી બનાવ.

શુકદેવજી—

સુત સપુત પાછા વળો, સુષો હીતનીરે વાત.
શાને ઘેલા ચર્ધ ઘર તને? તને માતને તાત—સુત.
—પુન્ય પિતાજી પાછા વળો, જાણી હીતની મેં વાત,
કેણ પીતા કેણ પુત્ર છે, કેણ માતને તાત—પુન્ય.

—માતા તમારી રૂઢન કરે, નાખી નાખી નીશ્વાસ,
 દો કે' આશ્વાસન તેહને, કરે શાને નિરાશ.

—લક્ષ ચોરાશીમાં હું ફર્યો, બન્યો સઘળે નિરાશ.
 અવતાર ધરીયા અનેક મેં, પુરં કેની હું આશ—પુજ્ય.

સત્ય પ્રકાશ—

કુલડાં ધીમે વીણજે જડેન ! અમારી પુલવાડી સોહાય,
 એની કોમળ કોમળ કળીઓ કુણાં કાળજડાં કોરાય;
 સુવાસે દૃઢ્ય સુવાસિત થાય, વિકાસે કૈંક બ્રમર લલચાય,
 વિલાસે વ્યથા સુધામય સુરભિ એની માંઘેરી સરી જાય—
 માળ ગુંથી આ અમોલી કેને કંઠ ધરાય !
 મધુરી એની પરાગ વહી વહી જાય,

પૂજ્ય વીણ કેનાં પૂજન થાય !
 મનની મનમાં સર્વ સમાય—

માયાના રંગ— (સ્નેહ વિનાનો સંસાર)

જળ સુકયા પછી સરવર શાનાં, સ્નેહ જતાં સંસાર નકામા
 શુદ્ધ સ્નેહની આ દુનિયામાં કદર કરે શું મનુષ્ય દિવાના—જળ
 અમર સ્નેહના માર્ગ મધુરા, સમજી શકે નહીં સ્નેહી અધુરા
 કષ્ટ સહે જે સ્નેહી પુરા, તેજ વસે એ સ્વર્ગ સદનમાં
 દાવાનળ દીલડે ઉઠયા, રગ રગ લાગી લાય,
 તન સળગ્યાં, મન ના બળ્યાં શો કરવો ઉપાય.

શુકદેવજી—

નથી આ બોલ જરા ખોટો,
 જો બાલ મુની, નથી આ બોલ જરા ખોટો;
 વૈકુંઠ માંહી વિષ્ણુ ને લક્ષ્મી,
 બ્રહ્મા સાવિત્રીનો ભોટો;
 માયા મહેશ્વર બ્રહ્માં નથી,
 છે મહિમા માયાનો મોટો....જો બાલ.

—બલા બલાએ બુલ ખાધી સંસારમાં,
 ચાખ્યો માયાનો સોટો;
 શાને તમે બ્રહ્મચારી રહ્યા ?
 આ તો પકડ્યો અમારો ટોટો....જો બાલ.

સત્ય પ્રકાશ—

ધન્ય જીવન તે નારનારીનાં જમ આપું ઉચ્ચરે
 મુજન જે સત્ય પંથ સંચરે
 લક્ષ્મીવાન તે સાચા, દાનથી લક્ષ્મી અમર જે કરે
 જોજ સાચી વિદ્યા જે જનનાં ચરિત્ર ઉજવળ કરે
 અવિદ્યા એ પળભરમાં હરે—

ધર્મ પુરંધર તેજ ખરા જે સ્વધર્મ રક્ષા કરે
 અસત્યના અંધાર હરી જે સત્ય પ્રકાશિત કરે
 સહજમાં આ ભવસિંધુ તરે—ધન્ય.

માયાના રંગ— (જેમન મસ્તી)

જ્યારે જેમનની મસ્તીમાં આવે ખાલા,

ત્યારે નજીકના વીર લાગે બહાલા બહાલા.

થેન નયને ભરાય, ચીત્ત ચંચળ જણાય,

જપે રસીયાના નામતણી રમણી માલા.

નિર્બળ મનની વ્યથા બીમારી એ વાતો નથી સારી કુમારી,

નિર્બળ મનને કરે વિકારી છોડો કુમારી વિચારો એ ઠાલા.

મહનશરના પ્રહાર, અંગે થારો અપાર;

ભાવ હેયામાં જગશે કો છાના છાના.

શુકદેવ—

(વારાંજનાઓ શુકદેવનું તપ છોડાવા બંધ છે)

સાંવરીયાને જોગ લીધો, અથ કીસ બીધ પાસમેં જાઉં-સાં

ગોરસ મટકીમે મહી જમાવું, ગ્વાલન બનકે મેં જાઉં-સાં

પુલનકી ફુલ છાબ બનાઉં, માલન બનકે મેં જાઉં-સાં

ગોરે ગોરે અંગપે લલુત લગાવું, જોગન બનકે મેં જાઉં-સાં

કોઠકલા— (રાગ-કવાલી.)

જાંદગાની ફના થવાની છે

શીદ ખાંધે આ પાપ ભારી છે—જાંદગાની

જન્મ જગમાં કરોને કાર્ય સારાં

લલી લુંડી યાદ રહેવાની છે—જાંદગાની

કંઠક નીર્હોષની કીધી કતલ તેં

દેવ દરબારે એ લખવાની છે—જાંદગાની

હુભવો ના ગરીબ દીલ કેાનું
 દીનની હાય બાળનારી : છે—જીંદગાનીં
 માયાના રંગ— કેામીક (પ્રેમનાં તોફાન)
 વેલી વેલી ફરું છું એના ધ્યાનમાં,
 મારો સ્નેહી મરે છે તોયે માનમાં
 ઉરસાગરના મોંઘેરા મોતી,
 નહીં સમજી છું જાન કે એજાનમાં....મારો.
 હું તો જાણું એ હૈયાના હાર છે,
 મારા પ્યારની ન એને દરકાર છે.
 મારું જૂલી હું પ્રેમના તોફાનમાં....મારો.

શુકદેવજી—

(શુકદેવજી સંસાર તજે છે તેની માતા કહે છે.)

ના ના ન્હાનડીયા જાયા (૨)
 નહીં જાવા દઉં લાડકવાયા ! ના ના.
 હજી તું છે નાનો બાળ,
 તારે નથી તપનો આ કાળ,
 નહીં જાવા દઉં લાડકવાયા ના ના.
 બાર વર્ષ મેં ઉઢરે રાખી,
 વૃથા વઢ્યા શું ભાર ?
 નહીં જાવા દઉં નયન સહુણા (૨)
 આત્મ તણા આધારરે— ના ના.

કેાકિલા— (કેામીક-મોટરની સહેલ)

ઘરડા વરની ઘરઘણીઆણી સાવ નકામી રાજ,
પરણી નામની હો રાજ

એળે બચ તમારું જોળન જોળી બામની હો રાજ,
માનુની મુકાને લાજ

કેતકીની એક સાડી લઇ હતી, ઝરી બુટ્ટાની ચોળી,
દૂધલડાં પાઉં હું કઢીને સાકર કેસર ઘોળી,
(બાગ બગીચા મહેલ બંગલા મોટર સહેલ કરાવું)
(ઘરડા વરનું ઘરખાળીને ચાલો સાથે આવું)
રમણું રંગ ભરેલી રમતો સારી બામની હો રાજ
અજબ આરમની હો આજ—ઘરડાં

વેર વસુલ—

સખી શાને અધીરી બની આવી ?

રીઝવશે રસથી પ્રીતમજી પ્રીતમજી પ્રીતે બાહુ તાણી.

પછી ધીરી અધીરી પડને શાણી. રીઝવશે.

સખીયો બની બહુ એક મુજને આમ નહિ 'મુંઝાવશે

અણુજણી પ્રીતમ પ્રેમથી, છોડો નહિ ચીડાવશે.

બાણી અબાણી મુખથી કહી ના અમથી કેં પ્રાવી જશે.

આળા તજી સાચું કહો મનમાં છુપાઈ શું હશે.

સખી શાને.

સમાપ્ત.

વાંચવા લાયક પ્રખ્યાત થયેલી વાર્તાઓ

નામ.

કી. રૂ. આ. પા.

ગજરામારતી વાર્તા (અણુમાનીતીનો મુત્ર)	...	૦-૮-૦
સદેવંત સાવળીંગા (આઠ ભવની વાર્તા)	...	૦-૮-૦
સુંદર કામદાર (ચમત્કારીક ઘટના)	...	૦-૮-૦
બરાસ કસ્તુરી (બેઠી બનાવથી ભરપુર)	...	૦-૮-૦
શ્રી ચરીત્રની વાર્તા (શ્રીઓની કપટલીલા)	...	૦-૮-૦
બોલતો પલંગ (અદ્ભુત વાર્તા)	...	૦-૮-૦
માનમ્સાફરી (સાત પ્રશ્નોની વાર્તા)	...	૦-૧૨-૦
છેલ જરાંર (છતિહાસીક વાર્તા)	...	૦-૬-૦
હોમલ પત્રમણી (છતિહાસીક વાર્તા)	...	૦-૮-૦
બીરબલ બાદશાહ મોટી (હાજર જવાબી વાર્તા)	...	૦-૧૨-૦
રાજા ભરથરી (સમીત્ર વાર્તા)	...	૦-૮-૦
મોહીની લે મરીયમ અથવા હાકુની દીકરી	...	૦-૧૨-૦
હનુમાનની મુર્તિ અથવા ચક્રરહન મુન	...	૦-૧૨-૦
ચાકરનો ચોકકો પાને ૧૩ પાનાની કે	...	૦-૮-૦
લાલનો ચોકકો પાને વિર લુગાફ	...	૦-૮-૦
હાકર કે દેવ પાને જરી મુન	...	૦-૮-૦
સરોવરની સુંદરી ભાગ ૧ એ અને ૨ એ	...	૦-૧૦-૦

અગત્યનું દેકાવું

કામદી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઈ.

બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર.

અલાયાની વાડી સામું, — સુરત.

